

περιερκτος περιβολος (περιβόλοις Runkelius) κνάνασι Φε-  
μερ. ἐν «ΐπῳ» 8. II. ὡς οὐκ αἰσι, περίβολος, δ, =  
περιβολή, ἐχθρὴς περίβολοι, αἱ σπέραι ὄρεως, Εὐρ. Ἰων.  
993 ἐν τῷ πληθ., τείχη περί πόλεως, Ἡρόδ. 1, 181, Εὐρ. Τρω.  
1141— οὕτως ἐν τῷ ἐνικ., Θουκ. 1. 89· ὁ τῆς πόλεως π. Πλάτ.  
Νόμ. 759A· ἐν οὐκ εἶν., ἐν τῷ ἴδιου περιβόλου, ὁ αὐτ. ἐν  
Θαιτ. 197C· ἐπὶ τοῦ σώματος θεωρούμενον ὡς περιβόλου τῆς ψυ-  
χῆς, ὁ αὐτ. ἐν Κρατ. 400C· περιβόλοι οἰκήσεων ὁ αὐτ. ἐν Πολ.  
543A. 2) περιφραγμα περιοχή, π. νεωρῶν Εὐσ. Ἐλ.  
1550· ἐπὶ ναοῦ, ἄπαν τὸ ἱερὸν ἔσχατος, Πλουτ. Σόλων 32, Ἰωσήφ.  
Ἰουδ. Ἀρχ. 15. 11, 5.  
περιβομβέω, βομβῶ περίε, Λουκ. Λεζιφ. 16, Εἰκόν. 13.  
περιβόμβησις, εἰς, ἡ, τὸ βομβεῖν περίε, περιήχησις, Μάρκ.  
Εὐγελ. Ἐκφρ. 167, ἔκδ. Kayser.  
περιβόρετος, ὄν, βόρειος, Τζέτζ. Ἰστ. 8. 757.  
περιβόσκω, βόσσκω περίε, τὰς ἵππους Θ. Σιμοκ. Ἰστ. σ. 63A.  
— Πλατ., μετ' αἷτ, ἐπὶ κτηνῶν, βόσκονται ἐν τοῖς περίε τόποις, Νικ.  
Ἄλεξφ. 391, Θηρ. 614, Λουκ.: ἐπὶ νομαδικῶν φυλῶν, π. γαῖαν  
Διον. Π. 383· μεταφορ., περιβόσκειται ἀνθρώπου τέφρη Καλλ.  
εἰς Ἀπόλ. 84.  
περιβοτάνιζω, ἐκρίνω τὰς περίε ἀγρίας βοτάνιας, Γλωσσ.  
περιβοσκώλω, ἀπατῶ παντοίους τρόποις, περιεβουκόλει  
τὰς ἐπίδας τῷ βασιλεῖ, ἔβουκόμην, ἡπάτα αὐτὸν μέ παντοίας  
ψευδεῖς ἐπίδας, Γεώργ. Παχυμ. ἐν βίῳ Ἀνδρον. σ. 402A.  
περιβόσσω, ὄν, κεκυκλωμένος ὑπὸ βρονθῶν, Πλουτ. Φιλοκ. 14.  
περιβράσσω, βράσσω ὀλόγυρα καὶ τινάσσω περίε, περιβράσ-  
σοντες χεῖμαρροι Νεῖλος ἐν Φωτίου Βιβλιοθήκη 514. 25— οὕ-  
τως ἐν τῷ μέσω τύπῳ, περιβράσσομαι γέλῳτι, «σπαταρίζω  
ἀπὸ τὰ γέλωτα», Νικήτ. ἐν τῇ Φαβρική. Ἐλλ. Ββιβ. 6. 407.  
περιβράχυνιος, α, ὄν, ὁ περί τὸν βραχίονα ἢ ἐπ' αὐτοῦ,  
φόρημα περιβραχιόνιον Πλουτ. Δημόστ. 30— περιβραχινό-  
νιον, τὸ, «βραχιδόλιον ἢ δολιμισίος τίς πρὸς φύλαξιν τοῦ βραχί-  
ονος, Σεν. Κύρ. 6. 1, 51 καὶ 4. 2, Διον. Ἄλ. 10. 37.  
περιβρέω, βρούω ὀλόγυρα, Ὀρρ. Ἀρχ. 687 (ἐν τμήσει),  
Ἀπολλ. Ρόδ. Β. 323· ὡσαύτως ἐν τῷ μέσ. τύπῳ, μετὰ ἐστ., Ὀμπ.  
Κυρ. 2. 67, Διον. Π. 131.  
περιβρέω, ὡς καὶ νῦν, Μανασσ. Ἐρωτ. 4. 9, κτλ.  
περιβρίθης, ες, λίαν βαρὺς, Συνέσ. 15D.  
περιβρίθω [1], ἀμεταβ., κλίω κατὰ πανταχόθεν ἐκ τοῦ βάρους,  
περιβρίθουσαν ὀπώραν Νικ. Ἀλεξφ. 180, Θηρ. 851, Ἀρατ.  
1049. καύλα .. πετάλοισι περιβρίθοντα, πλήρη φύλλων, Νικ.  
Ἄλεξφ. 143· γύρα .. ἀφθύνει περιβρίθουσης ἀγαθοῦ Ἰω.  
Κλυμ. Ἰστ. σ. 89C· πλούτῳ Κ. Μανασσ. Χρον. 1256, 3500, 6370 κλ.  
περιβρομέω, = περιβρέω, Ἀπολλ. Ρόδ. Δ. 17· μετ' αἷτ., ὁ  
αὐτ. 1. 879.  
περιβρύχης, ες, βρούω ὀλόγυρα, Νικ. Θηρ. 531, 841.  
περιβρύχασμαι, ἀποθ., βρυχώμαι περίε, ἐπὶ θηρίων, Βασίλ.  
περιβρύχουσι [1], α, ὄν, περιβρύχουσι περῶν ὑπ' αἰ-  
θριασι, περῶν ὑπὸ τὰ πανταχόθεν περιβῆλλοντα αὐτὸν ἀνυψωμένη  
κύματα, Σοφ. Ἄντ. 336· πρβλ. ὑποβρύχιος. (Περί τῆς ῥίζης  
ἴδε ἐν γέφ. βρύχιος).  
περιβρώτος, ὄν, φαγωμένος ὀλόγυρα, Ἀρετ. περὶ Αἰτ. Χρον.  
Παθ. 2. 9.  
περιβρωσσομαι, παθ., καλύπτομαι διὰ δερμάτων ὀλόγυρα, Ἀρχ.  
Μαθ. 6.  
περιβύω, στουπόω ὀλόγυρα, Ἀγαθ. 150C, Ἡούχ. II.  
γλῶσσ. ὀλόγυρα, ὑπαύχηνια περιβύσαντες αὐτῷ πάντοθεν  
Λουκ. Ἰστ. Ὀνειρ. ἢ Ἀλεκτρ. 11.— Καθ' Ἡούχ.: «περιβουμένους  
περιπεραγμένους».  
περιβυμίζομαι, κυρίως ἄγομαι περὶ τοὺς βωμούς, ὁθεν περι-  
πομπέομαι, περιβυμίζέντων αὐτῶν ἀνά πᾶσαν τὴν πό-  
λιν Ἰω Μαλλ. σ. 473, 41, 491, 19  
περιβύμιος, ὄν, ὁ περί τὸν βωμόν, Σουῖδ. ἐν λ. ἔλεγος:—  
πορὰ τοῖς Ἐββ. (Β' Παραλ. ΔΔ', 3), τὰ περιβύμια ἦσαν πιθω-  
νῶς γλυκὰ εἶδωλα τιθίμενα περὶ τὸν βωμόν— τὸ Peribomius  
φαίνεται δτι εἶναι σκωπτικὸν ὄνομα ἀπατεῶνος παρὰ Ἰουδαίων.  
2. 16.  
περιβύχος, ὄν, ποιητ. ἀντιπερίβητος, Ἀνθ. Π. παράρτ.  
111, 163 κ. ἄλλ.  
περιγάνυμι, φαῖρόν·ω σόδρα, Βυζ.  
περιγάνω, γανώω ὀλόγυρα, Ἀνέκδ. Ὀξ. 3. 107, 16.  
περιγάσπριος, ὄν, ὁ περί τὴν γαστέρα κείμενος ἢ εἰς αὐτήν  
ἀνήκων, Ἰο. Πορφυρ. ἐν Αλλατ. Εξο. σ. 274.  
περιγεγονότως, Ἐπίρρ., μετὰ θριάμβου, Ἰω. Χρυσ. τ. 4, σ.  
497, κ).  
περιγεγραμμένως, Ἐπίρρ., ὠρισμένως, Σχδλ. εἰς Ἀριστοτ.  
Ἐπρ. 418.  
περιγέγωνα, κραυγάζω περίε, τὸ περιγεγονόσ, τὸ ἤχηρόν ἢ  
εὐχρόν, ἐκ διορρώσεως ἀντι-γεγονόσ κατά Casaubon ἐν Διογ. Λ.  
5, 69.  
περιγέτος, ὄν, ὁ περί τὴν γῆν, Ἀδ. Ἐξ. Ἀρρ. Προβλ. 2. 47.

II. ὁ κλησίων τῆς γῆς, ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὸ μετάρτετος, Ἰσοκρ.  
Ἐπιστ. 10, Πλουτ. 2. 745B, 887B, 1029D— τὸ περιγέτος, τὸ  
σύνολον τῆς γῆς περίε, Ἄνω Κομν. 1. 168.  
περιγεγέννητος, ητος, ἡ, τὸ κλησίων τῆς γῆς εἶναι, Πτολεμ. Τε-  
τραβ. 17D.  
περιγέλαστος, ὄν, καταγέλαστος, Ἐπιφάν. I, 956B, κ. ἄλλ.  
περιγελᾶω, καταγελᾶω, τινὰ Ἀπολλων. περὶ Συντάξ. 284. 21.  
περιγελῶς, ὡτος, ὁ, ὁ χρησιμοῦν ὡς αἷτια γέλωτος, Ψευ-  
δο-Ἰάκωβ. 9. 2.  
περιγενητικός, ἡ, ὄν, ὁ περιγεγνόμενος, ὁ ἔχων τὴν δύνα-  
μιν νὰ νική, εἰμαρμένην περιγενητικὴ ἀπάντων Πλουτ. 2.  
1055E.  
περιγηθήεις, ες, «περιχαρήεις» (Ἡούχ.), Ἀπολλ. Ρόδ. Γ. 814,  
Δ. 888.  
περιγηράσσω, γηράσσω ἐκ διαδοχῆς, καρποῦς διὰ τοῦ θέ-  
ρους δλου περιγηράσκοντας ἑαυτοῖς Ἰωσήφ. Ἰουδ. Πβλ. 3  
10, 8.  
περιγίγνομαι, Ἰων. καὶ μεταγεν. γίνομαι [i] μέλλ. -γε-  
νήσομαι· ἀορ. ἐγενήθηον· πρμ. -γένεσθαι. Ἐπερέω, ὑπερ-  
ισχύω, νικῶ, ὑπερερέω.— Πλήρης αὐτοῦ σύνταξις εἶναι ἢ μετὰ  
γεν. πρὸς. καὶ ἐστ. πράμ., μῆτι δ' ἠλιόσως περιγίγνεται  
ἠλιόσιοι Ἰλ. Ψ. 318· ὅσων περιγίγνομεθ' ἄλλων πύε τὴ  
παλαίσμοσύνη τε Ὀδ. Θ. 102, πρβλ. 252· π. τινος πολυτρο-  
πή Ἡρόδ. 2. 121, 5, πρβλ. Θουκ. 1. 55· τοσοῦτον π. τινος  
τάχει Σεν. Κύρ. 3. 1, 19· τῶν χρημάτων τῶν ἐν Δελφοῖς  
π. ταῖς ἐκ τῶν ἰδίων δαπάναις Ἰσοκρ. 93B— ὡσαύτως μετ'  
αἷτ. πραγμ., ὅσα .. περιγίγνοτον ἰμοῦ Διη. 306. 10· π. τὰ  
Ἰουδ. Πβλ. 3. 242A— μόνον μετὰ γεν. πρὸς., Ἡρόδ. 1.  
207, Ἀριστοτ. Σπρ. 604, Πλάτ., κλ.: «παρ' Ἡρόδ. 9. 2, μετ' αἷτ.  
πρὸς., κατὰ τὸ Ἰσχυρόν Ἑλλήσας .. π., ἴδε Schweigh.—  
ἄπολ., εἶμαι ὑπέτερος, ἐπικατῶν, Ἡρόδ. 1. 214, Θουκ. 4. 27,  
κτλ.: π. τῇ συμβόλῃ, τῷ πλῶ Ἡρόδ. 6. 109, Θουκ. 8. 104—  
π. πρὸς τινὰ ἢ πρὸς τὴ Ὀουκ. 1. 69., 5. 111. 2) ἐπὶ  
πραγμάτων, ἤν τὴ περιγενηταῖσφι τοῦ πόλεμου, ἐὰν λάθωσιν  
οἱ ἀνδῆρες ὡφέλιαν ἐκ τοῦ πολέμου, ὁ αὐτ. 6. 8· περιγίγνεται  
ὑπὸν πλῆθος νεῶν, ὑπερέχεται κατὰ τὸν ἀριθμὸν τῶν πλοίων,  
2. 87· π. ἡμίτ τὸ μὴ προκάμνειν, ἔχομεν τὸ πλεονέκτημα νὰ  
μὴ κουραζώμεθα προηγουμένως, δηλ. πρὶν ἔθωμεν εἰς τὰ θεία .. ,  
2. 39— ἡ σημασία αὕτη προσεγγίζει πολὺ πρὸς τὴν II. 3, ἴδε  
Arnold εἰς 2. 39. III. ἐπιγῶ, διαφύομαι, διαφύω, Λατ.  
salvus evadere, Ἡρόδ. 1. 82, 122, κτλ., Θουκ. 4. 27, κτλ.: οἱ  
περιγεγόμενοι, οἱ ἐπιγέσαντες, Ἡρόδ. 5. 61, κτλ.: ὡσαύτως μετ'  
αἷτ. πραγμ., περιγεγέτος τουτου τοῦ πάθετος, ἐπέζησε, δ. ε-  
φυγε τουτον τὸν οὐεθρον, αὐτοῦθι 46· π. τῆς δίκης Πλάτ. Νόμ.  
903A· οὕτω, π. ἐκ τῶν μεγίστων Θουκ. 2. 49. 2)  
ἐπὶ πραγμάτων, περυσσῶ, Ἀριστοτ. Πλουτ. 554, Λυσίας 18.:  
9· τάλαντα ἄ περιγεγέτος τῶν φόρων, τὸ ὑπόλοιπον ἐκ  
τοῦ φόρου, τὸ περισσεμα, Σεν. Ἐλλ. 2. 3, 8· τὸ περιγίγνομέ-  
νον ἐκ τῶν φόρων ἀργύριον Ἰσοκρ. 175B, πρβλ. Πλάτ. Νόμ.  
712B· τὰ περιγίγνομενα, τὰ εισοδήματα, Ἀρρ. Ἀνάβ. 7. 17, 4.  
3) ἐπὶ πραγμάτων ὡσαύτως, μένω ὡς κέρδος ἢ ὡς  
ἀποτέλεσμα, ἐκ τῶν μεγίστων κινδύνων καὶ πόλει καὶ  
ἰδιώτῃ μέγισται τιμαί π. Θουκ. 1. 144· ἀμαχεῖ π. τινὶ τί ὁ  
αὐτ. 4. 73· τί αὐτῷ περιγέγονεν ἐκ τῆς φιλοσοφίας; Ἀρί-  
στιππ. παρὰ Διογ. Λ. 2. 68· περιγεγέτος ὡστε καλῶς ἔχειν  
Σεν. Ἄν. 5. 8, 26· τουτου .. περιγίγνεσθαι μέλλοντος, πα-  
θεῖν τί κακὸν Δμ. 31. 24· ἐκ τουτων περιγίγνεται τί ὁ  
αὐτ. 102 ἐν τέλ.· τοῖς μὲν .. πεισθεῖσιν ἢ σωτηρία περιγεγε-  
νετο, εἰς τους πειθεῖντας ἢ σωτηρία ἦτο τὸ ἀποτέλεσμα, 25. 2·  
περιεστι δέ μοι ταῦτα οἷα τους κακὸν τί νοοῦσιν ὑμῖν περι-  
γένοιτο 1483. 18· ἀθῆς δόξα τῇ πόλει παρὰ τοῖς πολλοῖς π.  
1433. 24.— Ἠρβλ. περιεμαί ἀπ' ἀρχῆς μέχρι τέλους.  
περιγλαγῆεις, ες. (γλαγῆος) πλήρης γάλακτος, περιγλαγῆας  
κατὰ πέλλας Ἰλ. Π. 642.  
περιγληνάομαι, ἀποθ. (βλήτω) περιερίψω τὰς γλῆνας, δηλ.  
τὰς κόρας τοῦ ὄραβου, καὶ βλήπω, περιβλέπω ἀνεύως, περιγλη-  
νώμενος ὄσσοις, ἐπὶ λέοντος, Θεόκρ. 25. 241.  
περιγληνῆεις, ες, λίαν λαμπρὸς, Ἀρατ. 476· ἀλλὰ περιγλη-  
νος, ὄν, ἡμαρτημένος γραφᾷ ἀπὸ πυρῆς, Ὀρρ. Αἰθ. 651.  
περιγλισχρομαι, ὄν, λίαν γλωσσῆς, Ἰππ. Ἀρ. 1251, πρβλ  
1138D.  
περιγλυκύνομαι, γλυκύνω λίαν γλυκὺς, Γλωσσ.  
περιγλυκῦς, εια, υ, λίαν γλυκὺς ὑπερβ. -κιστος, Διλ. π.  
Ζῳών 15. 7.  
περιγλύφω, ἀφαίρω ὀλόγυρα τὸν φλοῖον, «εφλουδίω», ὡτ'  
Ἀρριστείδ. 1. 283, Ἐκκλ.  
περιγλωῖξ, -ῶτος, ὁ, ἡ, ἡμαρτημένη γραφῆ παρ' Ἡσιόδ. ἐν  
Ἄσπ. Ἰθρ. 398· ἴδε περιτελέω.  
περιγλωσσος, ὄν, ετοιμῶλγισσος, εὐγλωσσος, Πινδ. Π. 1. 82.  
περιγλωττίζω, -ίδος, ἡ, «σκαπειστήνον τῆς γλώσσης» (Σουῖδ.),  
Πιθολόν τὸν τένθηγν καλῶς περιγλωττίζον οὐ περιγλωττίζα δρόνον